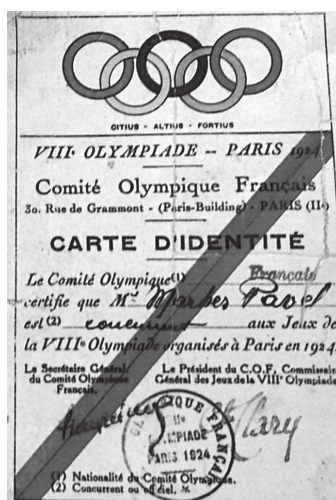

Profily vybraných hráčů a funkcionářů

Mahrerova útočná akce, publikované v argentinském dobovém tisku. Vpravo pak v reprezentačním trikotu

Po skončení olympiády, na které na sebe velmi výrazně upozornil, pokračoval ve své herní činnosti v pražském DFC. V roce 1926, kdy AC Sparta Praha uskutečnila svůj historický zájezd do Ameriky, docházelo k hromadným odchodům evropských fotbalistů za oceán. Kromě hráčů z Rakouska, Německa a Anglie odcházeli do USA i hráči z Československa, především potom hráči židovské víry, mezi nimi i Mahrer. Manažerovi Adgarovi se upsal za 500 USD na půlroční kontrakt pro newyorský klub Brooklyn Wanderers. Záhy se však objevil v klubu Hakoah All stars kde působil tři roky, aby s tímto týmem procestoval nejen celé USA, ale i celou Jižní Ameriku. Následně se celá rodina musela vrátit v roce 1932 do Československa a Pavel Mahrer pokračoval ve sportovní kariéře v klubu SK Náchod a od roku 1933 další sezóny v klubu DFC Prag. V roce 1933 pocítil na vlastní kůži vliv narůstajícího německého nacionalismu, kdy byl pod nátlakem pořádajících říšských klubů vyřazen spolu se spoluhráči Schillingerem a brankářem Taussigem z připravovaného turné DFC Prag po Německu. Po obsazení ČSR německými vojsky byl zatčen Gestapem a následně 9. 7. 1943 internován v terezínském ghettu, kde měl možnost hrát v táborové terezínské lize, jako hrající trenér mužstva řezníků. Stejný osud internace potkal i jeho oba bratry Kurta (1899–1944) a Ottu (1903–1943), kteří byli v terezínském ghettu již od roku 1941 a odtud byli odesláni do vyhlazovacího tábora v Osvětimi, kde byla jejich životní pouť ukončena v plynové komoře. Jeho manželka Betty byla umístěna v koncentračním táboře Lindele v Biberachu, oba synové potom v Tittmoningu a později v bavorském táboře Laufen. Díky pomoci americké pobočky Mezinárodního výboru Červeného kříže se všichni dostali v únoru 1944 do Švýcarska a odtud do USA. Pavel Mahrer se dočkal osvobození Terezína Rudou armádou a následně v roce 1945 emigroval do USA. V době své aktivní fotbalové činnosti, ať již v Československu nebo USA, byl vděčným objektem karikaturistů ze sportovního tisku. Stejně tak i objektivů sportovních fotografů a zájmů sportovních novinářů.

Osobní dokumenty Pavla Mahrera – průkaz účastníka OH a průkaz člena olympijského týmu ČSR